

1 کلام خداوند درباره اَمّت‌ها که به ارمیا نازل شد؛

2 درباره مصر و لشکر فرعون یَنگو که نزد نهر فرات در کرکمیش بودند و نیوکدرصّر پادشاه بابل ایشان را در سال چهارم یهوایقیم بن یوشیا پادشاه یهودا شکست داد؛

3 «مَجَن و سپر را حاضر کنید و برای جنگ نزدیک آید.

4 ای سواران اسبان را بیاراید و سوار شوید و با خُودهای خود بایستید. نیزه‌ها را صیقل دهید و زره‌ها را بپوشید.

5 خداوند می‌گوید: چرا ایشان را می‌بینم که هراسان شده، به عقب برمی‌گردند و شجاعان ایشان خرد شده، بالکلّ منهزم می‌شوند و به عقب نمی‌نگرند، زیرا که خوف از هر طرف می‌باشد.

6 تیزروان فرار نکنند و زورآوران رهایی نیابند. بطرف شمال به کنار نهر فرات می‌لغزند و می‌افتند.

7 این کیست که مانند رود نیل سیلان کرده است و آبهای او مثل نهرهایش متلاطم می‌گردد؟

8 مصر مانند رود نیل سیلان کرده است و آبهایش مثل نهرها متلاطم گشته، می‌گوید: من سیلان کرده، زمین را خواهم پوشانید و شهر و ساکنانش را هلاک خواهم ساخت.

9 ای اسبان، برآید و ای ازابه‌ها تند بروید و شجاعان بیرون بروند. ای اهل حبش و قُوت که سپرداران هستید و ای گُودیان که کمان را می‌گیرید و آن را می‌کشید.

10 زیرا که آن روز روز انتقام خداوند یهوه صباوت می‌باشد که از دشمنان خود انتقام بگیرد. پس شمشیر هلاک کرده، سیر می‌شود و از خون ایشان مست می‌گردد. زیرا خداوند یهوه صباوت در زمین شمال نزد نهر فرات ذبحی دارد.

11 ای باکره دختر مصر به جلعاد برآی و بلسان بگیر. درمانهای زیاد را عبث به کار می‌بری. برای تو علاج نیست.

12 اَمّت‌ها رسوایی تو را می‌شنوند و جهان از ناله تو پر شده است زیرا که شجاع بر شجاع می‌لغزد و هر دو ایشان با هم می‌افتند.»

13 کلامی که خداوند درباره آمدن نیوکدرصّر پادشاه بابل و مغلوب ساختن زمین مصر به ارمیا نبی گفت:

14 «به مصر خبر دهید و به مَجَدَل اعلام نمایید و به نُوف و تَحَقَنْجِیس اطلاع دهید. بگویید برپا شوید و خویشان را آماده سازید زیرا که شمشیر مجاورانت را هلاک کرده است.

15 زورآوران چرا به زیر افکنده می‌شوند و نمی‌توانند ایستاد؟ زیرا خداوند ایشان را پراکنده ساخته است.

16 بسیاری را لغزایده است و ایشان بر یکدیگر می‌افتند، و می‌گویند: برخیزید و از شمشیر بران نزد قوم خود و به زمین مولد خویش برگردیم.

17 در آنجا فرعون، پادشاه مصر را هالك می‌نامند و فرصت را از دست داده است.

18 پادشاه که نام او یهوه صبايوت می‌باشد، می‌گوید به حیات خودم قسم که او مثل تابور، در میان کوهها و مانند کُرْمَل، نزد دریا خواهد آمد.

19 ای دختر مصر که در (امنیت) ساکن هستی، اسباب جلای وطن را برای خود مهیا ساز زیرا که نوف ویران و سوخته و غیرمسکون گردیده است.

20 مصر گوساله بسیار نیکو منظر است اما هلاکت از طرف شمال می‌آید و می‌آید.

21 سپاهیان به مزد گرفته او در میانش مثل گوساله‌های پرواری می‌باشند. زیرا که ایشان نیز روتافته، با هم فرار می‌کنند و نمی‌ایستند. چونکه روز هلاکت ایشان و وقت عقوبت ایشان بر ایشان رسیده است.

22 آوازه آن مثل مار می‌رود زیرا که آنها با قوّت می‌خرامند و با تیرها مثل چوب بُران بر او می‌آیند.

23 خداوند می‌گوید که جنگل او را قطع خواهند نمود اگر چه لایحْصی می‌باشد. زیرا که ایشان از ملخها زیاده و از حَدْ شماره افزونند.

24 دختر مصر خجل شده، به دست قوم شمالی تسلیم گردیده است.

25 یهوه صبايوت خدای اسرائیل می‌گوید: اینک من بر آمون و فرعون و مصر و خدایانش و پادشاهانش یعنی بر فرعون و آنانی که بر وی توکل دارند، عقوبت خواهم رسانید.

26 و خداوند می‌گوید که ایشان را به دست آنانی که قصد جان ایشان دارند، یعنی به دست نبوکدرصر پادشاه بابل و به دست بندگان تسلیم خواهم کرد و بعد از آن، مثل ایام سابق مسکون خواهد شد.

27 اما تو ای بنده من یعقوب مترس و ای اسرائیل هراسان مشو زیرا اینک من تو را از جای دور و ذریت تو را از زمین اسیری ایشان نجات خواهم داد و یعقوب برگشته، در امنیت و استراحت خواهد بود و کسی او را نخواهد ترسانید.

28 و خداوند می‌گوید: ای بنده من یعقوب مترس زیرا که من با تو هستم و اگر چه تمام امّت‌ها را که تو را در میان آنها پراکنده ساختم بالکل هلاک سازم لیکن تو را بالکل هلاک نخواهم ساخت. بلکه تو را به انصاف تأدیب خواهم نمود و تو را هرگز بی‌سزا نخواهم گذاشت.»